

Beretn. om den 54. internat. arbejdskonference i Genève 1970.

2. Hovedformålet med fastsættelse af mindstelønninger bør være at yde lønarbejderne den fornødne sociale beskyttelse, hvad angår et rimeligt niveau for mindstelønninger.

II. Kriterier for fastsættelse af et minimumslønniveau.

3. Ved fastsættelse af minimumslønniveauet skal bl. a. følgende kriterier tages i betragtning:

- arbejdstagernes og deres families behov;
- det almindelige lønniveau i vedkommende land;
- leveomkostningerne og ændringer heri;
- sociale ydelser;
- levestandarden i forhold til andre samfundsgrupper;
- økonomiske faktorer, herunder kravene til økonomisk udvikling, produktiviteten samt ønskeligheden af at opnå og fastholde et højt beskæftigelsesniveau.

III. Området for en ordning til fastsættelse af mindstelønninger.

4. Antallet og kategorierne af lønarbejdere, der i medfør af artikel 1 i konvention om fastsættelse af mindstelønninger af 1970 ikke er omfattet af bestemmelserne, bør holdes nede på et minimum.

5. (1) Mindstelønsordningen for de af konventionen i medfør af dens artikel 1 omfattede lønarbejdere kan gennemføres enten ved fastsættelse af en mindsteløn gældende for samtlige lønarbejdere eller ved fastsættelse af en række mindstelønninger gældende for bestemte kategorier af arbejdere.

(2) En ordning, der er baseret på en generel mindsteløn,

- behøver ikke være uforenelig med fastsættelse af forskellige mindstelønsatser i forskellige egne eller områder af hensyn til forskelle i leveomkostningerne;
- bør ikke svække virkningerne af tidligere eller fremtidige afgørelser, hvorefter der fastsættes højere mindstelønninger end det generelle minimum for bestemte kategorier af arbejdere.

IV. Metoder til fastsættelse af mindstelønninger.

6. De i konventionens artikel 4 fastsatte metoder til fastsættelse af mindstelønninger kan antage mange forskellige former, f. eks. fastsættelse af mindstelønninger —

- ved lov;
- ved afgørelser truffet af vedkommende myndighed med eller uden en bestemmelse om, at der skal tages hensyn til forslag fra andre organer;
- ved afgørelser truffet af lønningsnævnet eller lønningsråd;
- ved afgørelser truffet af en voldgiftsret eller anden arbejdsret;
- ved afgørelser, der ophøjer bestemmelser i kollektive overenskomster til lov.

7. De i konventionens Artikel 4, stk. 2, omhandlede forhandlinger bør i særdeleshed omfatte forhandlinger om følgende spørgsmål:

- udvælgelse og anvendelse af de kriterier der skal tages i betragtning ved fastsættelse af mindstelønninger;
- den eller de mindstelønsatser, der skal fastsættes;
- periodisk regulering af mindstelønsatsen eller mindstelønsatserne;
- problemer i forbindelse med gennemførelse af lovgivning om mindstelønninger;
- indsamling af oplysninger og gennemførelse af undersøgelser til brug for de myndigheder, der har ansvaret for fastsættelse af mindstelønninger.

8. I lande, hvor der er oprettet organer, der skal være rådgivende for vedkommende myndighed i spørgsmål om mindstelønninger, eller til hvilke regeringen har overdraget ansvaret for afgørelser om mindstelønninger, skal den i konventionens artikel 4, stk. 3, nævnte deltagelse i administrationen af ordningen vedrørende fastsættelse af mindstelønninger omfatte medlemskab af sådanne organer.

9. De personer, der repræsenterer landets almindelige interesser, og hvis deltagelse i administrationen af ordningen vedrørende fastsættelse af mindstelønninger er fastsat i konventionens artikel 4, stk. 3, b), bør være tilstrækkeligt kvalificerede og uafhængige og kan f. eks. være offentlige embedsmænd,